

S'acaba el paper i encara no
t'he dit que t'adins. Vols que
t'ho deui? No m'afastem.
S'ho vuit plà vides am prò ho
ho es molt. Mai s'hauria molt ma-
lament. Qualsevol dia, hanem
de plegar veles, vistalls. I ha min-
temen pescat la cosa des 12 del
dia. Si es cert que els donen dema-
nei penius i pescat-ho molt
per si han vistes. Puguis compro-
va que el seu Pepe no dona el
que et penses. Mai tenim res i la
ca de la que creus i xi la cosa
més dura un poc celeste on arribat.
Confiança, Maria nera. Pensem
que vindran els dies felicis. Estiguis
contenta ja que el menade "ha
produït" de moment. No tan ràp-
tos com en a veure al Brauveret
dimí que sortirem. Si no es el que
jo te he dit al primer era quesi
Miquela. Ara estem salvat i millor
naturalment deixar això prò la ma-
dunya com tots les coses i sortirem.
Dissi a en Joan que Pepe l'escriuria
un dia d'agost, però li falta temps
avui i potser demà.

Salutacions a Maria i matinones.
Lloret. Petons als nens.
Pesa tu, incosent men, els nens
mes bonics del campament, han ten

(12⁵)

Fruita a Fontan, dimabte i dormeuse, 12 i 13

Maria meva ben meva: Ja no es pot demanar més ràpid. Aquesta migdia
abans de dinar dues cartetes totes, la del 10 i 11. Adjunt hi ha tornat les dues tar-
ges. Prou el dijous t'escrivia una postal. Va se é que no la aixeca gaire, eh, no et
meva?. Però aquella setmana ha estat de feina. Després de so que puguis fer per a mi-
jar. Ara només hi ha patates i ou i són una colla per a aturar i comeus a peles
i se'ls hi en va molt temps. Després a cercar aigua, lloanya, etc. El dia s'escalfa
i la gent es mora més tant que es veu. Tot hi ajuda. Així dimabte. Ha tinc l'olla al
foc, he pelat les patates i espero que bull. Després faré la sopa de pa. Ah, no té dit
que aquell apena el tenim racional. Ens en donen cinc o sis diaris. Amb tot la
gent ho nota car en menjaven de sis a set. No creguessis que sois d'un quilo, no
sino de dos. Això fa que hagi tingut que augmentar la racion de patates. Demà
ens tornaran a portar dos o tres quilos de carn i així anem tirant. Després de
tot cal treballar però ampliar la trista. Mai desgraciats els pobrets que seguiren
al camp. A Argelès les deuen passar ben tristetes. En Matem en dia que cal que
és molt aviat, altres moments hanen de muntar sanatoris a Mèxic, ja que la gent
sortirà desfeta. Jo que coneix la vida de Brau jo sé de que va. Creu que ha estat
de sort. Així no gaudirem però no et sento decantat sinó tot el contrari, cada dia
més fort. La fred però no el sento apena.

Ta et deui que tenia l'adreça d'en l'Esperit i Pac

Sequençera a la mateixa Cia. Per si t'interessa i escrivirien de nou des de l'Espanya
si aquesta 134 Cia de T.E. 3ème Section. Dépôt de Munitions. St. Astier (Dordogne).

Esta bé. També m'envia la d'en Lopej Seij

Envia'm dues o tres cartes més. Sempre demanant, no
el ten homenat?

Ajust al capó — Seguin a dis-sabte. A questa sortida demà de bon matí que
va un xirot al poble amb la vegades
a St. Liorade (Lot et Garonne). Ja sabia que en llop era pescador. Amb ell hi ha
Pons Carceller i dos mestres més que tu no coneixes. Fa uns dies vaig rebre carta d'en
Afulló aquell xirot que coneixia a la Canals i m'ho desia. Ell està a Perpinyà en una
casa, sandre i la Riveraltes i en gravé fa de pescador un poblet del P.O. Espero carta
d'en Blanck. Al contestar-li li assabentarem de tot xirot.

Bé, micosota acon. Ja tens la cosa arreglada. Ara si que n'organis, eh?
Una mica ja ho voldria però no massa fort. Així si que ha sortit baratet el den-
tista. Ja et diré. Una prova més que la mané t'estima més del que heus
maria nera. Jo n'estic ben content de què et facis estimar. Ja demà arribarà
el paquet. En Martí Rovelló me n'envia un altre amb sabó, galetes i nu-
re' quantes coses més. Li demanava quan era al Camp de Brau. El paquet
resulta que anà allà el retornaren i ara me l'envia així. Den és un pesat
ja que l'envia per ferrocarril. Ara a l'estació i li dijeron que no sabien
on queia la gran ciutat de Fountan. M'ho demanà i espero que ara vindrà.
Així l'estació més pròxima és Coniza. D'allí es pot retirar perquè està el
corren que arriba a les 10 del matí a Fountan.

Molt m'alegra que siguis rieta. Ja ho vull ja, perquè si la meva
dona s'rica el seu home no és pobre, perquè es ben carallota que sempre
que té un mal el seu home li fa esquitxar. Ja ho et de rieta, ja
micosota mera? Jo ja tinc més de 450 francs. Arriat entre els dos en tindrem
mil. Et done, compte de la xifa. Bora ferla ens fanau hel dia de sortir
Podrem comprar el més indispensable i en tindrem per a arribar-nos a
Torreón una vegada desembarquem. Tiquis Maria nera confiança abs-
oluta. Els inconvenients veuràs com es salven, estiguís-ne certa i veuràs com
no seran dels darrers en sortir són dels primers. En dies petits no escriu
sempre a volta de correu. En Musoles em deia que n'avisaria informant
de tot; em donava l'adreça d'en Moro de què et parlova. Tu ignors
potser que moltes vegades no interessa escriure, he que sí? Dones ja ho
sapo. La carta de Marsella era atenta però em recalcaven el mateix que
me avui que ja n'informarien de tot.